

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Κ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντοῦ 7ου Δημοτικοῦ Σχολείου Πατρῶν
Χρυσῶν Μετάλλιον Ἴνστιτούτου Ἀξιοποιήσεως Ἑλλάδος
Παιδαγωγικῶν Ἀριστείων

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ
ΤΙΜΗΣ ἘΚΕΚΕΝ

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ

ΜΕΤΑ ΠΛΗΡΩΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΩΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥΤΟΥ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

691
ΡΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΧΑΡ. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΠΑΤΡΑΙ, 1969

33.874

691
PA
33874
OLC

372.1
ΠΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Κ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντού 7ου Δημοτικού Σχολείου Πατρών
Χρυσούν Μετάλλιον Ίνστιτούτου Αξιοποιήσεως Ελλάδος
Παιδαγωγικών Αριστείων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ
ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ

ΔΩΡΕΑ

ΚΩΣΤΑ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

23 ΦΕΒ. 1976

ΜΕΤΑ ΠΛΗΡΩΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΩΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥΤΟΥ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

*Σίς τῶν διαμαρτυριῶν
καταδικάζει τὴν
κρίσιν ἀποφασίζων
ὅτι ἐκείνη ἀδικεῖ*

*Γαβρ
5/3/1971*

Ε. Κ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΧΑΡ. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΠΑΤΡΑΙ, 1969

Κωνσταντίνος Α. Παπαδόπουλος
Φιλοσοφία
413-442

2016

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Τὸ τεύχος τοῦτο περιλαμβάνει μίαν παιδαγωγικὴν ὁμιλίαν μας, λεχθεῖσαν ἐνώπιον τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ 7ου Δημοτικοῦ Σχολείου Πατρῶν, τὴν 19—1—1969 μὲ βασικὴν ἀφετηρίαν τὴν διαφώτισιν τῶν ἀνωτέρω διὰ τὰ προβλήματα τοῦ διδομένου πρὸς ἐνημέρωσιν των, εἰδικοῦ ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν τροφίμων τοῦ Σχολείου.

Ἡ ὁμιλία μας αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Νεολόγον Πατρῶν» τῆς 12ης, 13ης, 14ης καὶ 15ης Μαρτίου 1969, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνατυποῦται, διὰ τοῦ παρόντος.

Τὸ τόσον ἐνδιαφέρον καὶ πάντοτε ἐπικαιρον καὶ κατατοπιστικὸν παιδαγωγικὸν θέμα «Σχολικοὶ Ἐλεγχοὶ καὶ Γονεῖς», εἶναι θέμα εὐρύτατον. Θὰ ἠδύνατο νὰ γραφῆ, διὰ τὴν λεπτομερῆ καὶ ἀναλυτικὴν τοῦ θέματος τούτου ἐξετάσιν, ὀλόκληρον βιβλίον. Σκοπὸς τῆς ἀνὰ χεῖρας μελέτης ὅμως δὲν τίθεται ἡ πλήρης ἀνάπτυξις τοῦ καὶ ἀπὸ μορφωτικῆς καὶ ψυχολογικῆς πλευρᾶς χρησιμωτάτου τούτου θέματος, ἀλλὰ ἡ ὑπογράμμισις τῶν ἀναγκαίων πρακτικῶν πλευρῶν τοῦ ἀναπτυσσομένου ζητήματος.

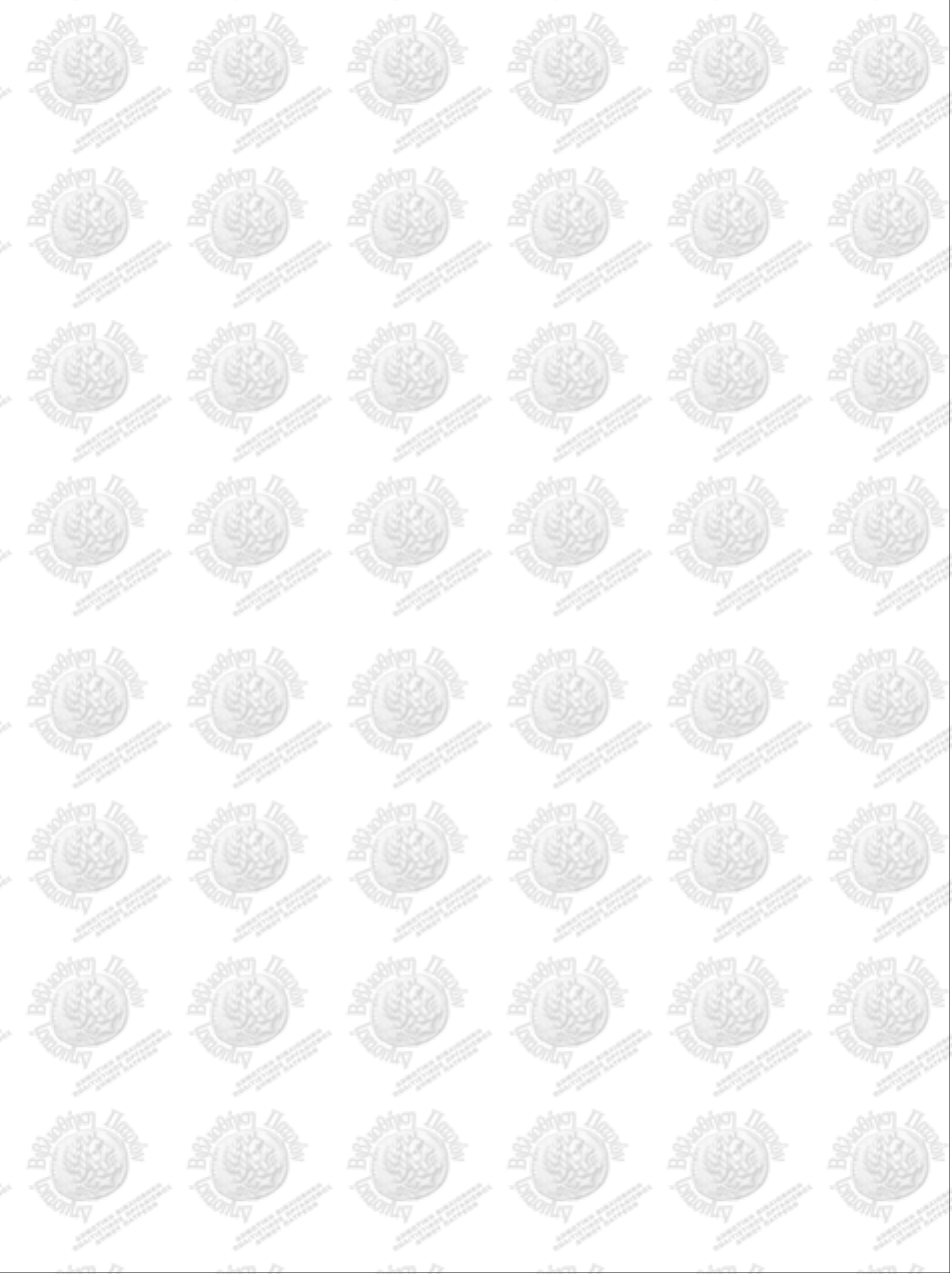
Εἰς δύο τινὰ κυρίως ἀπεβλέψαμεν. Πρῶτον νὰ τονισθῆ ἡ παιδαγωγικὴ σημασία τοῦ Σχολικοῦ Ἐλέγχου καὶ ἡ ἐντεῦθεν ὑποχρέωσις τῶν γονέων πρὸς ἀέναον παρακολούθησιν τῶν παιδιῶν των καὶ δευτέρον νὰ γίνῃ ἡ πνευματικὴ βοήθεια τούτων διὰ τὸν καλὸν τῆς χρυσεῆς ἡλικίας τῆς νεότητος, πρὸς τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἔχωμεν μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ κατανόησιν, ἐστραμμένην πάντοτε τὴν προσοχὴν μας.

Διὸ καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι οὐμόνον οἱ γονεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ θὰ ἐκτιμήσουν τὸν σκοπὸν τῆς μικρᾶς ταύτης προσπαθείας, διὰ τὸ καλόν, τὴν προκοπὴν καὶ τὴν πρόοδον τῆς μαθητιώσεως γενεᾶς, δηλ. τῶν παιδιῶν μας.

Ε. Κ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντῆς 7ου Σχολείου Πατρῶν
Χρυσοῦν Μετάλλιον Ἰνστιτούτου Ἀξιοποιήσεως Ἑλλάδος
Παιδαγωγικῶν Ἀριστεῶν

ΚΑΤΡΩΝ

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ 1)

Δύο είναι οί δρόμοι οί όποιοι μάς όδηγοϋν εις τήν πνευματικήν πρόοδον και πυργώνουν τήν άνωτέραν ζώην και τήν όλοκληρωμένην μόρφωσιν κάθε άνθρώπου και ιδιαιτέρως, φυσικῶ τῶ λόγω, τοϋ νέου άνθρώπου, τοϋ

1) 'Η έγκριτος ήμερησία έφημερίς τών Πατρῶν, «ΠΕΛΟ-ΠΟΝΝΗΣΟΣ» εις τό φύλλον τής 21-1-1969 έγραψε, μεταξύ τών άλλων και τά εξής:

«Κατά τήν διάρκειαν τοϋ τρέχοντος σχολικου έτους, ό Σύλλογος διδασκόντων τοϋ 7ου σχολείου Πατρῶν, έχει προγραμματίσει παιδαγωγικός όμιλας πρὸς τοϋς γονεΐς και κηδεμόνας τών μαθητῶν τοϋ σχολείου. Οϋτω, προχθές Κυριακήν, ώραν 10ην π.μ., ώργανώθη διάλεξις έν τῶ διδασκηρίῳ με όμιλητήν τόν Διευθυντήν τοϋ σχολείου κ. 'Ελ. Κ. Παπαθεοδωρόπουλον και με θέμα: «Σχολικοί 'Ελεγχοι και γονεΐς».

'Ο κ. Παπαθεοδωρόπουλος άνέπτυξε τό θέμα με σαφήνεια και γλαφυρότητα. Κατετόπισε τοϋς γονεΐς δι' όλας τάς περιπτώσεις έκ τής έφαρμογής τοϋ σχολικου έλέγχου προόδου και διαγωγής τών μαθητῶν και παρέσχε σαφεΐς όδηγίας και συμβουλάς περι τούτου, άποσπάσας θερμά συγχαρητήρια τοϋ πολυπληθοϋς άκροατηρίου. 'Επικολούθησε κατατοπιστική συζήτησις μεταξύ διδασκόντων και γονέων ιδιαιτέρως.

«Ας σημειωθῆ ότι οί γονεΐς παρεκάλεσαν τόν κ. Παπαθεοδωρόπουλον νά τοποθετή, κατά τάς διαλέξεις αύτάς, μικροφωνικήν έγκατάστασιν, διά νά πρρακολουθοϋν και νά άκούουν όλοι τάς, έν λόγω, παιδαγωγικάς όμιλιας».

'Επίσης ή έγκριτος έβδομαδιαία έφημερίς «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ ΠΑΤΡΩΝ», εις τό ύπ' αριθ. 2187 φύλ. τής 20-1-1969, τήν έπομένην τής πραγματοποιηθείσης όμιλιας, έδημοσίευσε μεγάλην φωτογραφίαν τής συγκεντρώσεως με τό εξής σχόλιον:

«Χθές εις τό 7ον Δημ. Σχολείον έλαβε χώραν συγκέντρωσις τών γονέων, πρὸς τοϋς όποίους όμιλήσεν ό Διευθυντής τοϋ Σχολείου κ. 'Ελ. Κ. Παπαθεοδωρόπουλος, διά τό λεπτόν και σπουδαίον παιδαγωγικόν θέμα «Σχολικός έλεγχος και γονεΐς». 'Ο όμιλητής διεξήλθε τό θέμα του με δεξιοτεχνίαν και πειστικότητα, κατατοπίσας τοϋς γονεΐς επί τοϋ έπιμάχου τούτου παιδαγωγικου ζητήματος, καταχειροκροτηθείς».

παιδιοῦ, τοῦ μαθητοῦ: α) Ἡ ἀγωγή καὶ β) Ἡ ἐκπαίδευσις.

Ὅλαι αἱ ἐνέργειαι μὲ τὰς ὁποίας ἐξασκεῖται ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπίδρασις κατὰ σχέδιον ὠρισμένον καὶ προγραμματισμένον, μὲ κύριον σκοπὸν ν' ἀποκτήσουν οὗτοι ὠρισμέναις σωματικῶν, πνευματικῶν καὶ ἰδίαις ψυχικῶν ἰδιότητας καὶ ν' ἀναπτύξουν τὰς ὁμωνύμους ἰκανότητας καὶ δεξιότητας, διὰ τὴν εὐδοκίμησίν των εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτῶν ζώην, συγκροτοῦν, ἐν τῷ συνόλω των, τὴν ἔννοιαν τῆς ἀγωγῆς. Ἡ παιδαγωγικὴ, κατὰ ταῦτα, ἐπιστήμη, πραγματοποιεῖ τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς τῶν ἀνηλίκων ἢ παιδίων.

Ἡ ἐργασία, τώρα, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ἡ ὄριμος γενεὰ οἰκισθήποτε κοινωνίας, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ καταστήσῃ ἰκανὴν τὴν νεαρὰν γενεάν ἵνα ἐκπληρώσῃ τόσον τὸν γενικόν, ὅσον καὶ τὸν εἰδικώτερον κοινωνικὸν προορισμόν της, συγκροτεῖ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἐκπαίδευσις διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας: α) Εἰς τὴν γενικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ β) Εἰς τὴν εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν. Ὡς εὐκόλως δύναται νὰ νοηθῇ, ἡ γενικὴ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ προηγήται τῆς εἰδικῆς, ἡ ὁποία προϋποθέτει σχετικὴν σωματικὴν, πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ὄριμότητα, ἥτις κατὰ τρόπον φυσιολογικόν καὶ αὐτονόητον, ἀποκτᾶται διὰ μέσου τῆς χρονικῆς περιόδου, ἥτις ἀπικτεῖται διὰ τὴν ἐνέργειαν, παροχὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ γενικῆς ἐκπαιδεύσεως, αὕτη διαιρεῖται εἰς τρεῖς κύκλους: α) Εἰς τὴν Στοιχειώδη, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα τὰ μέλη τῆς γενεᾶς, πρᾶγμα ποῦ στηρίζεται εἰς σχετικὴν Νομοθετικὴν μέριμναν τοῦ Κρά-

τους περί υποχρεωτικῆς φοιτήσεως τῶν παιδῶν μέχρι τοῦ 14ου ἔτους τῆς ἡλικίας των συμπεπληρωμένου. β) Εἰς τὴν Μέσην, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα τῆς πρώτης, δηλαδή τῆς Στοιχειώδους, λαμβάνει δὲ χώραν εἰς ποικιλῶνυμα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα; ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ των καὶ γ) Εἰς τὴν Ἀνωτέραν, ἣτις εἶναι ὑψηλοτέρα τῶν μνημονευθέντων δύο ἄλλων κύκλων.

Σημειωθῆτω δ' ὅτι ἡ μέση καὶ ἀνωτέρα θεωροῦνται καὶ ὡς εἰς κύκλος ἐκπαιδεύσεως, πού δύναται νὰ διχασθῆ κατὰ τὸ εἶδος τῆς παρεχομένης μορφώσεως α) Εἰς ἐκπαιδευσιν θεωρητικὴν ἢ κλασσικὴν καὶ β) Εἰς πρακτικὴν τοιαύτην. Ἀπὸ τὰς μορφώσεις, οὕτως εἰπεῖν, αὐτάς, ἡ μὲν θεωρητικὴ ἢ κλασσικὴ μόρφωσις καλλιεργεῖ ἐντατικώτερα τὰς ἐπιστήμας τοῦ πνεύματος καὶ κυρίως τὴν ἐπιστήμην τῆς κλασσικῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ προωθεῖ περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν θεωρητικωτέρων ἐκδηλώσεων τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ δὲ πρακτικὴ καλλιεργεῖ ἐντατικώτερα τὰς θετικὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς ξένας γλώσσας καὶ προωθεῖ περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν θετικωτέρων ἐκδηλώσεων τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ εἰδικὴ τέλος ἐκπαίδευσις σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ τοὺς νέους ἱκανοὺς, νὰ κατορθώσουν νὰ ἐπιτύχουν κατὰ τρόπον, ὅσον τὸ δυνατόν ἀρτιώτερον, εἰς τὴν εἰδικωτέραν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποστολήν των. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀσκήσουν ἐμπράκτως ἕνα ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα χρήσιμον διὰ τὴν ζωὴν, μὲ τὴν μεγαλυτέραν καὶ καλυτέραν ποιοτικὴν καὶ ποσοτικὴν ἀπόδοσιν, δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον καὶ ἡ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις καὶ μόρφωσις καλεῖται καὶ ἐπαγγελματικὴ τοιαύτη.

Ευκόλως δύναται νὰ κατανοηθῆ ὅτι εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας καὶ κατηγορίας ἐκπαιδεύσεως καὶ μορφώσεως, πρέπει ἀπαραιτήτως ν' ἀσκήται, παραλλήλως πρὸς τὴν παρεχομένην ἐκπαίδευσιν, καὶ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἀφομοιουμένων γνώσεων εἰς τοὺς τροφίμους ὅλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ ν' ἀνακοινοῦνται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου κατὰ διάφορα, ἀλλὰ ὠρισμένα, χρονικὰ διαστήματα τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Ἐλεγχος τῆς καθόλου προόδου τῶν τροφίμων τοῦ σχολείου, πνευματικός, ψυχικός, σωματικός, κοινωνικός καὶ ἀνθρωπιστικός, λαμβάνει χώραν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὅταν ὁ τρόφιμος εὐρίσκεται εἰς χεῖρας ψυχολόγου, ἐμπείρου καὶ καλλιτέχνου παιδαγωγοῦ. Ἐλεγχοὶ τοιοῦτοι, μορφωτικοί, εἶναι πολλοὶ καὶ ποικίλοι. Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶναι καὶ οἱ γνωστότατοι, ὁ προφορικός, ὁ ἔκτακτος γραπτὸς (αἰφνίδιον γραπτὸν μάθημα), ὁ ἔλεγχος τῆς γραπτῆς δοκιμασίας, καθ' ὠρισμένην χρονικὴν ἐνέργειαν, ὁ ἔλεγχος τῶν καθημερινῶν αἰφνιδίων ἐρωτήσεων καὶ ὁ ἔλεγχος διὰ τῆς μεθόδου τῶν TEST, μὲ τὰ ὁποῖα κρίνεται ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως τῆς νοημοσύνης τοῦ παιδιοῦ. Διὰ τῶν ἀνωτέρω κριτηρίων ὁ παιδαγωγὸς σχηματίζει τὴν ἀντίληψιν, διὰ τῆς ὁποίας ἄγεται εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ διαβαθμίση, τρόπον τινά, τὸν ἐλεγχόμενον εἰς ὠρισμένον ἐπίπεδον προόδου καὶ γενικῆς μορφωτικῆς ἀναπτύξεώς του.

Ἐν λοιπὸν μέσον συστηματικόν, μὲ μεγάλην παιδαγωγικὴν ἀξίαν διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν μορφωτικὴν παρακολούθησιν τοῦ μαθητοῦ, τόσον ὑπὸ τοῦ σχολείου ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας, εἶναι οἱ ἔλεγχοι οὗτοι, ἀτομικὰ σχολικὰ βιβλιάρια τῶν μαθητῶν, ὅπου καθ'

ώρισμένα διαστήματα τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, ἐμφανίζεται ὁ χαρακτηρισμὸς προόδου ἐκάστου μαθητοῦ.

Εἰς τοὺς σχολικοὺς ἐλέγχους ἐμφανίζονται καὶ κρινονται, γραπτῶς, δύο πράγματα: Ἡ ἐπίδοσις καὶ ἡ συμπεριφορά. Γενικῶς δηλαδή οἱ τρόποι τῆς ἐπιδόσεως, καὶ τῆς συμπεριφορᾶς. (¹)

Οἱ σχολικοὶ ἔλεγχοι ἔχουν τὸν παιδαγωγικὸν σκοπὸν νὰ παρέχουν εἰς τὸν μαθητὴν καὶ τοὺς γονεῖς μίαν εἰκόνα τῆς διαγωγῆς καὶ τῆς ἐπιδόσεως εἰς ἕνα ἕκαστον μάθημα. Διὰ τὸν μαθητὴν εἶναι ὁ ἔλεγχος, μία ἀναγνώρισις, ἕνας ἔπαινος ἢ ἕνας φόγος, μία παρατήρησις. Ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον, πρέπει ὁ σχολικὸς ἔλεγχος νὰ ὑποκινῇ τὸν μαθητὴν πρὸς βελτίωσιν καὶ πρὸς μεγαλύτεραν ἔντασιν τῶν δυναμῶν του καὶ νὰ συμβουλευῇ καὶ νὰ καθοδηγῇ ταυτοχρόνως τοὺς γονεῖς νὰ παρεμβάλουν ὁσάκις θὰ δοθῇ εὐκαιρία.

Οἷκοθεν νοεῖται, ὅτι οἱ σχολικοὶ ἔλεγχοι πρέπει νὰ εἶναι πρὸ παντὸς δίκαιοι καὶ ἀκόμη νὰ στηρίζονται ἐπὶ μιᾶς προσεκτικῆς καὶ βεβαίως ἀτρεμικῆς παρακολουθήσεως τῶν μαθητῶν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ εἰς τὴν διάγνωσιν τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν, εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα καὶ εἰς τὴν ἐπιμέλειάν των, καὶ τέλος εἰς τὴν καταβολὴν τῆς, ἐν γένει, προσχθείας των καὶ εἰς τὰς ἐπιδόσεις των.

Ὅπως εὐκόλα ἀντιλαμβάνεται κανεὶς, οἱ ἔλεγχοι εἶναι ἢ ἀξιολόγησις τοῦ μαθητοῦ μὲ συντετμημένας (συμπυκνωμένας) μορφάς. Ἡ μορφή τῶν χρησιμοποιουμένων

(¹) Δηλ. τῆς διαγωγῆς, ὅπως ἀναγράφεται εἰς τοὺς Σχολικοὺς τίτλους.

ἐλέγχων καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν. Εἰς τὰ διάφορα κράτη χρησιμοποιοῦνται διάφοροι χαρακτηριῶμοι. Εἰς τοὺς ἐλέγχους πρέπει νὰ ἀξιολογῆται καὶ νὰ χαρακτηρίζεται ὄχι μόνον ἡ ἐπίδοσις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιμέλεια, ἡ προσοχὴ καὶ ἀκόμη καὶ ὁ χαρακτήρ. Αἱ κρίσεις αὐταὶ ἐκφράζονται, μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, μὲ μίαν ἢ περισσοτέρας προτάσεις. Οἱ ἔλεγχοι χορηγοῦνται, ὡς ἐλέχθη, κατὰ ὠρισμένα χρονικὰ διαστήματα.

Ἡ παιδαγωγικὴ ἐπίδρασις τῶν ἐλέγχων εἶναι, ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ μαθητοῦ καὶ τῶν γονέων, διάφορος. Γενικῶς πρέπει νὰ ἀσκοῦν μίαν ὠφέλιμον ἐπίδρασιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συμπεριφορὰν, τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν ἐπίδοσιν καὶ τὴν γενικὴν πρόοδον τῶν μαθητῶν.

Ἡ ὠφέλεια ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παιδαγωγικοῦ, κατατοπιστικοῦ καὶ ψυχολογικοῦ τούτου μέσου, διὰ τὴν μεθοδικὴν καὶ προσεκτικὴν παρακολούθησιν, εἶναι μεγίστη καὶ ἀνυπολόγιστος διὰ τοὺς μαθητάς. Ἡ ἰδέα τοῦ «Σχολικοῦ ἐλέγχου» κρατεῖ τοῦτον ἀδιακόπως εἰς ἐνεργὸν καὶ δημιουργικὴν δρᾶσιν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ κύκλου τῆς σχολικῆς ζωῆς του καὶ τὸν ὠθεῖ διαρκῶς νὰ συνηθίζῃ νὰ πράττῃ τὸ καλὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον. Θὰ μοῦ εἶπη τις, πρέπει ὁ μαθητὴς νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ δημιουργῆ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἰδέας τοῦ «Σχολικοῦ ἐλέγχου», ἢ ὑπὸ τὴν παρόρμησιν τῆς ἐλευθέρως βουλήσεώς του καὶ τῆς συνειδητῆς πλέον ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων. Θὰ ἀπαντήσω, τὸ μὴ χειρὸν βέλτιστον. Ἐως ὅτου ἔλθῃ ἡ ποθητὴ καὶ εὐλογημένη ἡμέρα τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων μας καὶ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ὑπὸ τὴν ἰδανικὴν σκέπην τῆς πλήρους καὶ ἐλευθέρως βουλήσεώς

μας και τοῦ κατὰ συνείδησιν ὀδηγοῦ, θὰ πρέπει νὰ σημειώσωμεν χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μικρόν. Ἄς μὴ παραβλέπωμεν τὴν πραγματικότητα. Αἱ συνήθαι διαβιώσεως τῶν λαῶν και ἰδιαιτέρως τοῦ ἰδικεῦ μας, ἐπιβάλλουν τὸν συνεχῆ ἔλεγχον, διὰ νὰ τηρῆται ὄχι μόνον ἡ ἰσορροπία ἐργασίας και ἀποδόσεως, ἀλλὰ, ἐν προκειμένῳ, διὰ νὰ παρακολουθῆται και ἡ ἐν γένει μορφωτικὴ και παιδαγωγικὴ ἐξέλιξις τοῦ μαθητοῦ και νὰ σφυρηλατῆται ἀενάως ἐπὶ τοῦ σχολικοῦ ἄκμονος ἡ προσπάθεια, και τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος πρὸς τὰ ἄνω, και τῆς διαπλάσεως τοῦ χαρακτήρος. Ἐπομένως ἡ καλλιέργεια τοῦ νοῦ και τοῦ χαρακτήρος πρέπει νὰ συμβαδίζουν. Και ὄλα αὐτὰ διὰ νὰ φθάσῃ κάποια γενεὰ τοῦ μέλλοντος εἰς τὰ ἰδεώδη ἐπίπεδα τοῦ ἐλευθέρως, τιμίως και συνειδητῶς δρῶντος ἀτόμου.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὀλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, εἰς τὰς ποικίλας ἐκδηλώσεις τῆς, εἰ μὴ παντοῖαι συνήθειαι, καλαὶ ἢ κακαὶ, ἀσφαλῶς δύναται τις νὰ κρίνῃ, ὁποῖαν τεραστίαν σημασίαν ἐνέχει διὰ τὸ παιδί ἢ προώθησίς του εἰς τὸ νὰ ἀφομοιώνῃ και νὰ παρουσιάσῃ, θεωρητικῶς και πρακτικῶς, ἀναμίξ, ἄλλωσιν καλῶν συνθηθειῶν. Αὐται, ψυχολογικῶς, ἀποκρυσταλλούμεναι, εἰς τὴν ψυχὴν και εἰς τὸν νοῦν τοῦ παιδιοῦ, γίνονται συνείδησις και ἐν τῇ κυριολεξίᾳ, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, αὐτοματισμός. Συμπυκνοῦνται δὲ εἰς τὰ ἐσώτατα τοῦ μαθητοῦ, ὡς ἀείζων ἀπόθεμα, ἕνας ὠραϊότατος και πάρα πολὺ ἀνεκτίμητος πλοῦτος ἀξιοθαυμάστων ἐπιζήσεων.

Τὰ, ὡς ἄνω, ἀτομικὰ σχολικὰ βιβλιάρια τῶν μαθητῶν, οἱ γονεῖς ὀφείλουν, προσκομιζόμενα, νὰ τὰ ὑπογρά-

ψουν, κατόπιν προσεκτικῆς μελέτης καὶ τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν, αἵτινες ἀναγράφονται εἰς αὐτὰ. Ἄλλὰ τὸ μυστικὸν δὲν εἶναι ἐδῶ. Δὲν ἀνάγεται τοῦτο εἰς τὴν μελέτην τοῦ «Σχολικοῦ ἐλέγχου», τὴν ὥραν κατὰ ὅποιαν προσκομίζεται διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ γονεῖς καὶ νὰ τὸν ὑπογράψουν. Διότι τὴν ὥραν ἐκείνην, ἐὰν ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς καθόλου προόδου τοῦ μαθητοῦ δὲν εἶναι κολακευτικὸς, πᾶς «ἐλεγχος» τῶρα τῆς οἰκογενείας ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ γίνεται πολὺ ἀργὰ καὶ εἶναι κατόπιν ἐορτῆς, προξενεῖ δὲ ζημίαν ψυχολογικὴν καὶ παιδαγωγικὴν. Γεμίζει τὸν μαθητὴν καὶ τὸν πλημμυρίζει ἕνας χείμαρρος ποικίλων συναισθημάτων μειονεκτικότητος. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ Σχολικὸς ἐλεγχος δημιουργεῖ μικρὰ δράματα εἰς τὴν οἰκογένειαν. Ἡ μητέρα, μετὰ πληγωμένην τὴν φιλοδοξίαν της καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν της, ἐκπλήσσεται διὰ τὴν κακὴν βαθμολογίαν τοῦ παιδιοῦ της. Τότε ἐνθυμεῖται νὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν μελετᾷ ὅσον πρέπει καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ εἶναι καλῦτερος καὶ πρῶτος μάλιστα τῆς τάξεώς του ἐὰν τὸ ἤθελε. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἡ ἰδίᾳ ἐξάνισταται κατὰ τοῦ σχολείου διὰ τὴν κακὴν σειρὰν εἰς τὴν ὅποιαν ἔχει καταταχθῆ τοῦτο, τὸ παιδί της, μεταξὺ τῶν ἄλλων συμμαθητῶν του. Ἀκόμη διὰ νὰ συμπληρωσῇ τὰς θορυβημένας σκέψεις της, πού τῆς προκαλεῖ ἡ ἀναστάσις ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ «ἐλέγχου», ἀνακοινοῖ καὶ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχολείου, διὰ νὰ πληροφορηθῆ πῶς συμβαίνει τοῦτο, ἐπειδὴ ἔχει τὴν γνώμην, χωρὶς νὰ τὸν ἔχει παρακολουθήσῃ ποτέ, ὅτι εἶναι καὶ ὀλίγον καλὸς ὁ υἱὸς της.

Ὁ πατέρας, ἄλλης οἰκογενείας, βλέπει τὸν «σχολικὸν ἐλεγχον» τοῦ παιδιοῦ του, πού εἶναι γεμάτος κακοὺς βα-

θμούς και χαρακτηρισμούς, κατά την ώραν πού προσκομί-
ζουν τοῦτον πρὸς ὑπογραφήν, χάνει τὴν ψυχραιμίαν του-
ἐξοργίζεται καὶ περιλούει τοῦτο, τὸ παιδί του, μὲ ὕβρεις
βαρυτάτας καὶ λίαν ἀποκαρδιωτικὰς. Ἀποκαλεῖ τὸν υἱὸν
του, ἐν τῇ στενοχωρίᾳ του καὶ ἐν τῇ ἀγανακτῆσει του,
ἀμελῆ, τεμπέλη, ἄχρηστον, ἀνίκανον καὶ προφητεύει ὅτι
τίποτε δὲν θὰ κάμῃ εἰς τὴν ζωὴν του. Ἀπειλεῖ ὅτι θὰ
τὸν τιμωρήσῃ καὶ ὅτι θὰ γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ
σχολείου νὰ φανῇ αὐστηροτέρα μαζί του καὶ νὰ ἀσκήσῃ
μεγαλύτεραν πίεσιν διὰ νὰ γίνῃ καλύτερος. Τοιοῦτοτρό-
πως ὁ σωματικὸς κάματος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας,
συνεπείᾳ τῆς ἡμερησίας ἐργασίας του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
ἐπιστρέφει ἐξηντλημένος, εἰς τὸ σπίτι του κάθε βραδυνό, ἰ-
κορυφοῦται μὲ τὸν ψυχικὸν τοιοῦτον, πού προστίθεται
ἀπὸ τὸ ἀπρόοπτον καὶ αἰφνίδιον, δι' αὐτόν, γεγονός.
'Ἰδοὺ τὰ οἰκογενειακὰ δράματα τοῦ «Σχολικοῦ ἐλέγχου».

Ὅπως βλέπει πᾶς τις, καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις,
ποτέ, οὐδέποτε οἱ γονεῖς εἶχον ἀσχοληθῆ μετὰ τὴν σχολι-
κὴν ἐργασίαν τῶν παιδιῶν των. Συνητήθησαν μὲ τὸ
παιδί τους, διὰ νὰ ἴδουν εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται
μορφωτικῶς, μόνον τὴν ὥραν καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ λάβουν
γνώσιν τοῦ σχολικοῦ ἐλέγχου καὶ ἀντέδρασαν βιαίως καὶ
ἀντιπαιδαγωγικῶς. Τίς πταίει; Ἀσφαλῶς οἱ γονεῖς, οἱ
ὁποῖοι ἄχι μόνον δὲν ἤλθον εἰς ἐπαφὴν καὶ δὲν συνειρ-
γάσθησαν μὲ τὸ σχολεῖον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, ἀλλὰ καὶ
οὐδέποτε παρηκολούθησαν τὴν πνευματικὴν ἐξέλιξιν τοῦ
παιδιοῦ των. Εὐτυχῶς πού ὁ ἔλεγχος ἔρχεται διὰ νὰ
ὑπενθυμίῃ τὰ κατήκοντά των. Οἱ ἴδιοι ὤφειλον ν' ἀφιε-
ρῶνουν ὀλίγας στιγμὰς καθημερινῶς παρακολουθοῦντες
τὴν σχετικὴν ἐργασίαν τῶν παιδιῶν τους καὶ βοηθοῦντες

αὐτά. Ὀλίγα εἶναι τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ τὰ «βγάλουν πέρα» μὲ τὴν ἱκανότητά των, χωρὶς βοήθεια. Ὅλα τὰ ἄλλα ἔχουν ἀνάγκη βοήθειάς, παρακολουθήσεως καὶ ἐνθαρρύνσεως. Εἶναι γεγονός ὅτι πολλοὶ γονεῖς ἐργάζονται σκληρὰ, βιοπαλαίου καὶ ἀδυνατοῦν νὰ παρακολουθήσουν καὶ νὰ ἐλέγξουν τὴν σχολικὴν ἐργασίαν τῶν παιδιῶν των. Παρὰ τὸ γεγονός τοῦτο, τὸν ὀλίγιστον χρόνον, τὸν ὁποῖον θὰ προσπαθήσουν νὰ διαθέσουν διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν παιδιῶν τους, ἅς εἶναι βέβαιοι, ὅτι, θὰ εἶναι, ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς, ἐπιφελέστατος, ἀποδοτικώτατος καὶ πάρα πολὺ καρπερός.

Ἡ βοήθεια τῶν γονέων ἔχει μεγάλην παιδαγωγικὴν ἀξίαν. Τὸ παιδί καταφεύγει πρὸς αὐτοὺς μὲ ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην. Ἐὰν οὗτοι δὲν τοῦ δίδουν ἀπαντήσεις ἢ ἐκνευρίζονται μὲ τὰς ἐνίοτε σφαλερὰς ἐρωτήσεις των, τὰ παιδιὰ τότε φοβοῦνται νὰ ἐρωτήσουν, νὰ μάθουν, νὰ λύσουν τὰς ἀπορίας των, ἀπογοητεύονται, ἀπελπίζονται, ζαρώνουν, κλείονται εἰς τὸν ἑαυτὸν τους, δὲν ἐξωτερικεύονται πλέον, ὁσάκις δὲ πράττουν τοῦτο, τὸ πράττουν μὲ μεγάλην δυσκολίαν καὶ γενικῶς μειονεκτοῦν. Τὸ γεγονός τοῦτο γίνεται αἰσθητὸν πανταχοῦ, εἰς τὴν σχολικὴν ἐργασίαν, τὴν συμπεριφορὰν, τὴν ὁμιλίαν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Πρέπει λοιπὸν οἱ γονεῖς νὰ μάθουν καὶ νὰ συνηθίσουν νὰ βοηθοῦν καὶ νὰ ἐνισχύουν τὰ παιδιὰ των, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ ἀνεβοῦν τὰ σκαλοπάτια τῆς ἐπιτυχίας, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας. Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀφιερῶνουν ἀπαραιτήτως ὀλίγας στιγμὰς καθ' ἑκάστην διὰ τὴν πρόοδον τοῦ παιδιοῦ των, ἄλλως, πρὸς μεγάλην ἀπελπίσιν των, δὲν θὰ τὰ ἴδουν προκόπτοντα. Κατα-

πιάνονται πολλοί, με δλας τὰς μερίμνας καὶ τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰς διασκεδάσεις ἀκόμη τοῦ βίου καὶ μόνον διὰ τὰ παιδιὰ των δὲν τοὺς μένει καιρός. Ἡ θέσις των εἶναι καὶ βεβαίως πλησίον τῆς ἐργασίας των, ἀλλὰ καὶ πλησίον τῆς πνευματικῆς βοήθειας καὶ γενικῶς τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων των. Τοῦτο εἶναι ὄχι μόνον ὑποχρέωσις κοινωνική, ἀνθρωπιστική καὶ οἰκογενειακή, ἀλλὰ ἀπαράβατον καὶ ἐπιβεβλημένον χριστιανικὸν καθήκον. Ἄλλως ἀργότερον, θὰ τὰ ἀναζητοῦν καὶ δὲν θὰ εὐρίσκουν, κατὰ τὸν προφήτην, οὔτε τὸν τόπον ὅπου ἦσαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ τὸ εἴπωμεν. Δὲν πρέπει νὰ αὐταπατώμεθα, οὔτε νὰ τὸ ἀποκρύπτωμεν. Πολλοὶ γονεῖς, ἀντὶ νὰ ἴστανται εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ των, παιδαγωγοῦν ὅταν λείπουν ἀπὸ τὸ στίτι των.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συμβαίνει καὶ τοῦτο πολλάκις. Οἱ γονεῖς παρουσιάζουν τὸ σχολεῖον, ὡς τόπον ἀδιακόπου ποινῆς. Ἡ σκέψις αὐτὴ δημιουργεῖ εἰς τὸ παιδί πολλὰ προβλήματα καὶ ἐμπόδια, συνεπεῖα δὲ ταύτης καταντᾷ, οὐχὶ σπανίως, νὰ εἶναι κακὸς μαθητής. Ἐκστομίζονται ὑπὸ γονέων ποικίλαι σχετικαὶ φράσεις εἰς ζῶντᾳ καὶ ἀνυπάκουα παιδιὰ: «Μόνον τὸ σχολεῖον θὰ σὲ ἰσάξη ἐσένα. Τώρα ποὺ θὰ ἀνοίξουν τὰ σχολεῖα θὰ πάω στὸ δάσκαλό σου νὰ σὲ συμμαζέψῃ γιὰ τὰ καλά. Δὲν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ πᾶς στὸ σχολεῖο; Θὰ σὲ κανονίσω ἐγώ». Καὶ πολλὰ ἄλλαι τοιαῦται φράσεις. Αὐταὶ αἱ φράσεις δὲν λέγονται μόνον εἰς, κανονικῶς, φοιτῶντας μαθητάς, ἀλλὰ, δυστυχῶς, καὶ εἰς τὰ νήπια, διάγοντα προσχολικὴν ἡλικίαν, εἰς τὰ ὅποια παρουσιάζεται ὁ δάσκαλος ὡς ἀγριὸς τιμωρὸς καὶ τῆς ἀθωοτέρας ἀκόμη ἐκδηλώσεως καὶ συμπεριφορᾶς τοῦ μέλλοντος νὰ καταστῇ τρόφιμος τοῦ Σχο-

λείου. Τὸ τί ἐπακολουθεῖ, διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ μαθητοῦ κατ' αὐτὴν καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ σχολείου, εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν. Αὐτὸ ὅμως ἀποτελεῖ ἐγκληματικὴν αὐτόχρημα πράξιν κατὰ τῆς ἀνέτου, πλήρους καὶ ἀβιάστου μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ των. Οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ παρουσιάζουν τὸ σχολεῖον ὡς τόπον μορφώσεως καὶ καινούργιας εὐχαρίστου ζωῆς, ὅπου τὰ παιδιά μανθάνουν, παίζουν, τραγουδοῦν, γράφουν, ζωγραφίζουν, χορεύουν, ἰχνογραφοῦν, ἐργάζονται, φυτεύουν, γεωμετροῦν, ἐορτάζουν, ἀπαγγέλλουν, παριστάνουν, διηγοῦνται καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ γενικῶς ὡς τόπον ὅπου καταρτίζεται κανεὶς διὰ τὴν ζωὴν καὶ ὅπου μὲ τὴν ποικίλην σχολικὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀναδοχὴν εὐθυνῶν, διαμορφοῦται, ἐκτὸς τοῦ πνεύματος, καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ μαθητοῦ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἐμφανίζον τὴν εἰκόνα τοῦ σχολείου οἱ γονεῖς, ὥστε νὰ ἐλύεται τὸ πνεῦμά του καὶ νὰ φλέγεται ἢ διαθέσις του διὰ τοῦτο, νὰ λαχταρᾷ τὴν ἡμέραν τῆς προσελεύσεώς του εἰς τὸ σχολεῖον. Τότε παρασκευάζομεν καὶ δημιουργοῦμεν καλοὺς μαθητὰς καὶ μὲ καλοὺς σχολικοὺς ἐλέγχους.

Ἡ οὐσία, ἐν προκειμένῳ, δὲν εἶναι ἡ ἀπόδοσις ὑπερβολικῆς σημασίας εἰς τοὺς βαθμοὺς καὶ εἰς τὴν σειράν, ἀλλὰ ἕκαστος μαθητῆς νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ κἀνῃ ὅ,τι ἠμπορεῖ διὰ νὰ ἐξελιχθῆ μέχρι τοῦ καλυτέρου δυνατοῦ ὀρίου, διὰ τακτικῆς μελέτης, ἔχων ὑπ' ὄψιν του διαρκῶς ὅτι οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες διεκήρυξαν τὸ τρισύλλαβον σύνθημα: **«Μελέτη τὸ πᾶν»**. Οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἄλλοι, ἀντὶ παρατηρήσεων πρὸς τὸ παιδί καὶ μομφῶν διὰ τινὰς τυχόν ἀποτυχίας ἢ καθυστερήσεις, ἔχουν παιδαγωγικὴν ὑποχρέωσιν καὶ ἱερὸν καθῆκον νὰ ψάχνουν νὰ εὐρίσκουν

τὰ καλὰ σημεῖα τοῦ Ἐλέγχου καὶ τὰς προόδους τὰς ὁποίας ἔχει πραγματοποιήσει εἰς τὸ ἄλφα ἢ βῆτα μάθημα καὶ νὰ ἐξάρουν σὺτάς. Αἱ καταβαλλόμεναι τότε προσπάθειαι τοῦ παιδιοῦ πολλαπλασιάζονται. Τείνει πρὸς τὴν ἄνοδον καὶ τὴν καλυτέρευσιν. Τὸ παιδί ἐξ ἄλλου τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖται καὶ βοηθεῖται εἰς τὸ σπῆτι καὶ γνωρίζει ὅτι ἡ οἰκογένειά του κάνει ὅ,τι εἶναι δυνατὸν διὰ τὴν καλυτέραν ἀνάπτυξιν του, θὰ αἰσθανθῆ ὡς ἐπαρκῆ τιμωρίαν χωρὶς νὰ τὸ ἐκδηλώνη, ὅταν βλέπη ὅτι δὲν ἐπέτυχεν εἰς ὠρισμένα καθήκοντα. Ὁ καλὸς γονεὺς, πού, διαρκῶς, παράλληλα πρὸς τὴν ἐργασίαν του, μελετᾷ καὶ σπουδάζει τὴν παιδικὴν ψυχολογίαν, τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ του, θὰ συμπεριφερθῆ μὲ ἀγάπην καὶ κατανόησιν καὶ εἰλικρινῆ συμπαράστασιν. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα θὰ ἐργασθῆ μαζὶ μὲ τὸ παιδί του, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐλλείψεων, λέγων αὐτὰ περίπου: «Παιδί μου, ἡμπορεῖς πολὺ καλὰ καὶ γρήγορα νὰ γίνῃς καλὸς καὶ σ' αὐτὸ τὸ μάθημα. "Ἐλα νὰ σὲ βοηθήσω καὶ ἐγώ, γιὰ νὰ φθάσουμε σὲ ἄριστα ἀποτελέσματα. "Ὅ,τι θέλεις θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ δίπλα σου. "Ὅ,τι χρειάζεσαι θὰ τὰ ἔχῃς ὀλα. Ἐμπρὸς ν' ἀρχίσωμε». Αὐτὰ περίπου θὰ εἶπῃ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ὁμιλήσῃ καὶ θὰ βοηθήσῃ τὸ παιδί του ἀποτελεσματικῶς, ὥστε ν' ἀναγεννηθῆ πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς, ἀλλὰ καὶ σωματικῶς. Διότι ἡ ψυχικὴ ὑγιεινὴ διακηρύσσει ὅτι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται εἰς ἀρίστην ψυχικὴν κατάστασιν, ὅταν δὲν ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν καὶ πίεσιν ψυχικῶν ἀσθενειῶν καὶ ψυχονευρωτικῶν διαταραχῶν, τότε τὸ νευρικὸν καὶ σωματικὸν μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἀναπτύσσεται ὀμαλῶς καὶ χωρὶς νευροφυτικὸς κλονισμοῦς, ὁ ἄνθρωπος

δὲ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν αὐτοκυριαρχεῖται. Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ὠραίαν καὶ θαυμασίαν ψυχονευρικήν κατάστασιν, τὸ πνεῦμα ἀναπτεροῦται, ἐμπνέεται, προκόπτει καὶ ἀποδίδει πνευματικὴν παραγωγὴν ἀξιοπρόσεκτον καὶ ἀξιοθαύμαστον. Διὰ τοῦτο οἱ Λατῖνοι ἔλεγον «MENS SANO IN CORPORE SANO». Δηλαδή, νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ. Ὁ δὲ ποιητὴς ἀναφωνεῖ: «Θέλει γερὸ τὸ σῶμα ὁ νοῦς γιὰ νὰ προκόψῃ».

Τὸ ἀξιοπρόσεκτον σημεῖον εἶναι ἓνα, ὅτι ὁ μαθητὴς ἢ ἡ μαθήτρια, πρέπει μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας νὰ εὐρίσκη καὶ νὰ ζῆ τὴν ἡρεμίαν, ἢ ὁποῖα θὰ δώσῃ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ θὰ ἐπιτρέπη τὴν ἐξωτερικευσιν, πράγματα βασικά καὶ θεμελιώδη διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀρτίαν ἐκπαιδευτικὴν καὶ παιδαγωγικὴν συγκρότησιν τοῦ τροφίμου τοῦ σχολείου.

Οἱ γονεῖς οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβάλουν ποινὰς ἐπάνω εἰς ἐκείνας τὰς ὁποίας τυχὸν ἐπέβαλεν τὸ σχολεῖον. Ὁ διπλασιασμὸς τῶν τιμωριῶν εἶναι μέγαλο σφάλμα, διότι καθιστᾷ τὸν μαθητὴν νευρικόν, καχύποπτον καὶ πονηρόν. Πρέπει ν' ἀποφεύγηται συστηματικῶς ἡ διπλῆ τιμωρία, σχολείου δηλ. καὶ οἰκογενείας. Ὁ καλὸς γονεὺς, ἐὰν δὲν ἐπαινέσῃ ἢ δὲν ἐγκρίνη, ἐνώπιον τοῦ παιδιοῦ, τὴν ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σχολείου ποινήν, πρέπει νὰ κλείσῃ τὸ στόμα του, νὰ σιωπήσῃ. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ὁμιλήσῃ, πρέπει ὅμως ἀπαραιτήτως, ἢ ἐν γένει στάσις του, ἐνώπιον τοῦ παιδιοῦ του, νὰ δεικνύῃ συμφωνίαν μὲ τὸ σχολεῖον. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οἱ καλοὶ γονεῖς, πρέπει νὰ κριτικάρουν τοὺς διδασκάλους τῶν παιδιῶν των, ἐμπροσθεν εἰς τὰ ἴδια τὰ παιδιά. Ἡ ζημία ἢ προξενουμένη εἰς τὴν

τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι τεραστία διὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ των καὶ μόνον αὐτῶν, ἀπὸ παιδαγωγικῆς καὶ ψυχολογικῆς πλευρᾶς καὶ ἀπὸ, ἐν γένει, μορφωτικῆς τοιαύτης. Ἐκτὸς τούτου ἓνας ἐμπειρος ἢ καὶ, ἀκόμη ὀλίγον ψυχολόγος καὶ προσεκτικὸς παιδαγωγός, τὸ διαβάζει τὴν ἐπομένην εἰς τὰ μάτια τῶν παιδιῶν αὐτῶν, μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας τοῦ σχολείου. Ἐὰν τυχόν οἱ γονεῖς ἔχουν νὰ καταλογίσουν κάτι εἰς τὸ σχολεῖον, ἢ καλυτέρα τακτικὴ εἶναι νὰ μεταβοῦν καὶ νὰ ὁμιλήσουν εἰς τοὺς ἰδίους τοὺς διδασκάλους, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ σχολείου.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται μόνον του τὸ συμπέρασμα. Οἱ γονεῖς ἐὰν θέλουν ὁ παιδαγωγός νὰ ἐκπληρώσῃ μὲ ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ μέγα καὶ Θεῖον ἔργον του, διὰ τὸ καλὸν βεβαίως αὐτοῦ τούτου τοῦ παιδιοῦ καὶ μόνον τοῦ παιδιοῦ, κατ' οὐδένα λόγον καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ μειώνουν τὸ κύρος του. Ἡ ζημία δὲν σημειοῦται εἰς τὸν παιδαγωγόν. Δὲν τοῦ προξενοῦν οὐδεμίαν βλάβην. Αὐτὸς εἶναι τιμημένος καὶ δοξασμένος. Αὐτὸς θὰ συνεχίσῃ εὐδόρως καὶ εὐσυνειδήτως τὸ ὑψηλὸν καθήκον του. Ἡ ζημία θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ θὰ σημειωθῇ εἰς τὸν γονέα καὶ εἰς τὸ παιδί.

Διὰ τὴν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν παρουσιαζομένων ζητημάτων ἐκ τοῦ Σχολικοῦ Ἐλέγχου ἢ ἐκ τῆς ὅλης ἐν τῷ σχολείῳ ἐργασίας, πρέπει νὰ ἀναπτύσσεται συστηματικῶς ἢ ἰδεώδης ἀρχὴ τῆς συνεργασίας τοῦ σχολείου μετὰ τῆς οἰκογενείας, διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν πρόδον τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ συνεργασία αὐτὴ καὶ ἡ διατήρησις στενῆς ἐπαφῆς, ἀγάπης καὶ πραγματικῆς φιλίας γονέων καὶ διδα-

σκόνητων, συντελεῖ, ἀναντιρρήτως, ὥστε οἱ γονεῖς νὰ προσφέρουν μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὰ ἴδια των τέκνα, τὰ ὅποια τοιουτοτρόπως ἐπιδίδονται εἰς τὰς ἐργασίας των, μὲ μεγαλύτερον ζῆλον καὶ εἰς τὸ σπίτι καὶ εἰς τὸ σχολεῖον. Αὐτὴ ἡ συνεργασία, ἐξ ὀλοκλήρου, ἀποβαίνει ἄριστον μέσον ἐντόνου καὶ ἀποτελεσματικῆς παρακολούθησεως τοῦ παιδιοῦ, διὰ μίαν ἀρίστην καὶ αὐτόχρημα ἰδεώδη ἀγωγὴν καὶ μόρφωσιν του.

Τοιουτοτρόπως Σχολικοὶ Ἑλεγκχοὶ καὶ γονεῖς, δηλαδὴ ἐν τῇ πραγματικότητι, Σχολεῖον καὶ Οἰκογένεια, κάτω ἀπὸ τὰ ἴδια συνθήματα καὶ τὰς ἰδίας ἀρχὰς μιᾶς ὑγιοῦς κοινωνικῆς καὶ Ἑλληνοχριστιανικῆς ἀγωγῆς, θὰ παρουσιάσουν τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα· τὸν καλῶς διαπαιδαγωγημένον καὶ μορφωμένον μαθητὴν, καὶ ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ τοῦ θέματος, τὸν ἄριστον χριστιανὸν καὶ τέλειον πολίτην, τουτέστιν τὴν ὀλοκληρωμένην προσωπικότητα τῆς αὐριακῆς κοινωνίας.» ¹⁾

(¹) Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παιδαγωγικῆς ἐνεργείας τοῦ «ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ» εἰς τὸ 7ον Σχολεῖον Πατρῶν, εἶχεν μεγάλην ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τούτων.

Παραπλεύρως τῆς στήλης τῶν πληροφοριακῶν παρατηρήσεων τοῦ Σχολείου, καταγράφονται μὲ ἐπαινετὴν εὐλικρίνειαν καὶ ἀκριβειαν αἱ τοιαῦται τῆς οἰκογενεῖς εἰς τὴν οἰκείαν στήλην, σχεδὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς γονεῖς, παρέχουσαι οὕτω πολῦτιμον βοήθειαν εἰς τὸν διδάσκοντα καὶ γενικῶς εἰς τὸ διδακτικόν, παιδαγωγικὸν καὶ ψυχολογικὸν ἔργον τοῦ Σχολείου. Σκοπὸς μας εἶναι, ὅλοι οἱ γονεῖς, μὴδὲ ἐνὸς ἐξαιρουμένου, νὰ διαφωτισθοῦν καὶ νὰ κατατοπισθοῦν, ὥστε νὰ διαφωτίζουσι μὲ τὴν σειράν των τοὺς διδάσκοντας, μὲ τὰς πληροφοριακὰς, ἐνημερωτικὰς καὶ εὐστόχους παρατηρήσεις των καὶ νὰ ἐνισχύουν καὶ νὰ βοηθοῦν κατ' αὐτὸν τὸν

τρόπον, τὴν μεγάλην μορφωτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀποστολὴν τοῦ σχολείου, διὰ τὸ καλὸν πάντοτε τοῦ παιδιοῦ.

Δὲν ἐπαρκεῖ ὁ χώρος διὰ νὰ παραθέσωμεν τὰς παρατηρήσεις ἑκατοντάδων γονέων, διὰ τὰ παιδιὰ των, αἵτινες σημειοῦνται εἰς τοὺς οἰκείους σχολικοὺς ἐλέγχους, δίπλα εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ σχολείου. Ἐνδεικτικῶς μόνον ἐδῶ μεταφέρομεν, ἀνωνύμως, τὴν ἀπάντησιν ἑνὸς γονέως, πέραν τοῦ σχολικοῦ ἐλέγχου, εἰς εἰδικῶς, πρὸς τοῦτο, ἀποσταλεῖσαν ἐπιστολὴν του, διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ ἀπῆλθις ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παιδαγωγικοῦ τούτου μέτρου ὑπὸ τοῦ γράφοντος, εἰς τὸ, ἐν λόγῳ, Σχολεῖον.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἄξιότιμον Κύριον

Ἐλευθέριον Παπαθεοδωρόπουλον

Διευθυντὴν τοῦ 7ου Σχολείου Πατρῶν

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Τὸ ἔντυπον ὄνομα τοῦ ἀποστολέως γονέως.

Ἐν Πάτραις τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1969

Ἄξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἄνταποκρινόμενος ἔστω καὶ κάπως καθυστερημένα εἰς τὴν ἐποικοδομητικὴν προσπάθειάν σας, ὡς πρὸς τὰς σχέσεις τῶν γονέων πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν τῆς οἰκογενείας πρὸς αὐτό, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω εἰς Ἰμᾶς τὰ ἐξῆς :

Εἰς τὰς κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν παρατηρήσεις σας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἔντυπον «ΟΔΗΓΙΑΙ», σημειῶνῶ ἐκεῖνας, αἵ ποῖαι παρουσιάζουν κάποια ἀδυναμία καὶ συγκεκριμένα :

Περὶπτωσις α'. Βεβαίως προπαρασκευάζεται κατ' οἶκον.

» β'. Naί, μὲ ὅπωσδήποτε μικροελείψεις.

» γ' Βεβαίως παρέχομεν καὶ δὲν ἀπασχολεῖται εἰς ἄλλην ἐργασίαν.

» δ'. Καλὴ μὲ τοὺς γονεῖς. Ἐριστικὴ μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἀδελφὴν της.

» ε'. Πολὺ καλὴ,

» στ'. Ἐπίσης καλὴ.

» ζ'. Naί.

» η'. Βεβαίως.

Περίπτωσις θ'. Πολλάκις αφήνει μαθήματα δι' ἀργότερα.

» ι'. Ἀκόμη δὲν ἔχει παρουσιάσει τάσεις ἢ προτιμήσεις.

» ια' Εἶναι δύσκολη εἰς τὸ φαγητὸ καὶ ἀργεῖ κάπως. Ἐκνευρίζεται εὐκολὰ καὶ εἶναι εὐαίσθητος

Ἐκεῖνο δὲ πού παρατηροῦμεν εἰς αὐτὴν εἶναι ὅτι τὴν διακρίνει ἕνα εἶδος δειλίας, ντρέπεται καὶ δὲν ἐκφράζει τὰς ἀπόψεις της σὲ πολλὰ ζητήματα, πού τὴν ἀπασχολοῦν καὶ κυρίως σὲ προσωπικά. Μὲ μίαν λέξι ἔχει ἔλλειψιν θάρρους καὶ αὐτοπεποιθήσεως καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον προσπαθοῦμεν νὰ τὴν βοηθήσωμεν.

Αὐτὰ πρὸς τὸ παρόν.

Πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν σας

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

Ἡ ὑπογραφή τοῦ γονεῦς

ΣΗΜ. 2. — Πρέπει, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ καλός, προσεκτικός, στοργικὸς καὶ ψυχολόγος οὗτος γονεὺς, εἶναι οὐ μόνον ἄριστος καὶ ὑποδειγματικὸς οἰκογενειάρχης, ἀλλὰ καὶ εἷς ἐκ τῶν σημερινόντων πρᾶγόντων τῆς Πατροῦκῆς Κοινωνίας.

Ε. Κ. Π.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο Ν

Παρατίθεται εις τὰς ἐπομένους σελίδας, ὑπόδειγμα «ΣΧΟΛΙΚΟῦ ΕΛΕΓΧΟῦ» ὅπως ἐφαρμόζεται εἰς τὸ 7ον Δημ. Σχολεῖον, Πατρῶν, οὗτινος ἔχω τὴν εὐθύνην τῆς Διευθύνσεως.

Ἐν συνεχείᾳ τούτου, παρατίθενται «ΟΔΗΓΙΑΙ» πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ «ΕΛΕΓΧΟῦ», τόσον ἐκ μέρους τῶν διδασκόντων (Σχολείου), ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν γονέων (Οἰκογενείας).

Ἄπαντα τ' ἀνωτέρω θὰ βοηθήσουν πολὺ, τὸν ρέκτην καὶ ἀνήσυχον ἐκεῖνον παιδαγωγόν, ὅστις ἤθελε καταλήξει εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ Παιδαγωγικὸν καὶ Ψυχολογικὸν μέσον τοῦ Εἰδικοῦ Ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ τῆς τακτικῆς φοιτήσεως τούτων.

Διὰ τὴν, ἐν λόγῳ, ἐφαρμογὴν, εἶναι γεγονός, χρειάζεται κάποιος πρόσθετος κόπος καὶ κάποια προπαρασκευή.— Ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ εὔρη ἔτοιμα εἰς τὰς σελίδας πού ἀκολουθοῦν, ἐπάνω εἰς τὰς ὁποίας θὰ θέσῃ εἰς ἕκαστος, ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων, πρὸς τοῦτο, παιδαγωγῶν, τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικότητός του.

— 24 —

Α'

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1969 - 1970

7^{ΟΝ} ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΠΑΤΡΩΝ

Β.΄ ΕΚΠΑΙΔ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΓΩΓΗΣ

Τ..... Μαθητ.....

ΤΑΞΕΩΣ.....

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε. Κ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

..... ΔΙΔΑΣΚΑΛ..... ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ ΒΑΘΜΟΙ		Β' ΕΞΑΜΗΝΟΝ ΒΑΘΜΟΙ	
	Α' ΔΙΜΗΝΟΝ	Β' ΔΙΜΗΝΟΝ	Γ' ΔΙΜΗΝΟΝ	Δ' ΔΙΜΗΝΟΝ
Όρησκευτικά				
Έλληνικά				
Μαθηματικά				
Ίστορία				
Γεωγραφία				
Φυσ. Χημεία				
Φυσ. Ίστορία				
Καλλιγραφία				
Ίχνογραφία				
Χειροτεχνία				
Ώδική				
Γυμναστική				
Άγωγή πολίτου				
Διαγωγή				
Άπουσίαι				
	Έλαβον γνώσιν Ο ΚΗΔΕΜΩΝ	Έλαβον γνώσιν Ο ΚΗΔΕΜΩΝ	Έλαβον γνώσιν Ο ΚΗΔΕΜΩΝ	Έλαβον γνώσιν Ο ΚΗΔΕΜΩΝ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ		
	Σχολείου	Οικογενείας
Α' Δίμηνον		
Β' Δίμηνον		
Γ' Δίμηνον		
Δ' Δίμηνον		

- Κλείσε μέσα στην ψυχήν σου την Ἑλλάδα καὶ θὰ
αἰσθανθῆς μέσα σου, νὰ λαχταρίζῃ κάθε εἶδος μεγα-
λείου.

Σο λ ω μ ό ς

- Μεταχειρίζου τὰ βιβλία, ὅπως ἡ μέλισσα τὰ ἄνθη.

- «Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων».

Ό μ η ρ ο ς

- Πατρίδα σὰν τὸν ἥλιο σου
ἥλιος ἄλλοῦ δὲν λάμπει.

Μ α β ί λ η ς

Γ Ε Ν Ι Κ Η Ο Δ ῆ Γ Ι Α

Ὁ ἔλεγχος μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ κηδεμόνος ἐπι-
δρῆφεται καὶ φυλάσσεται ἐν τῷ Σχολείῳ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Β'

7ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Σχολ. Έτος 1968 - 69

**ΟΔΗΓΙΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ
ΔΙΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ**

Πληροφορίες του Σχολείου προς την οικογένειαν

1. Εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων τοῦ Σχολείου, ἕκαστος διδάσκων θὰ ἀναγράψῃ σχτικὰς τοιαύτας, διὰ τὴν, ἐν γένει, πρόοδον καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ μαθητοῦ τοῦ τμήματος τῆς τάξεώς του, εἰς ἣν διδάσκει καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν τυγχάνει ὑπεύθυνος.

2. Αἱ παρατηρήσεις αὗται νὰ εἶναι καὶ λόγῳ χώρου καὶ χάριν συντομίας, ὀλιγόλογοι καὶ εἰ δυνατόν μονολεκτικά, χωρὶς βεβαίως ἢ συντομία νὰ μειώνη τὸ σαφὲς καὶ τὸ εὐσύνοπτον.

3. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν τὰ κυριώτερα σημεῖα διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν ἐκάστου μαθητοῦ, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπισημάνῃ καὶ νὰ προσέξῃ ἡ οἰκογένεια, διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν καλυτέρευσιν τοῦ τέκνου της ἀπὸ πλευρᾶς προόδου, διαγωγῆς καὶ φοιτήσεως.

Τὰ σημεῖα ταῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς :

- α) Τρόπος ἐργασίας τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ σχολεῖον.
- β) Προθυμία.
- γ) Φυγοπονία.
- δ) Εὐφυΐα.

- ε) Καθαριότης.
- στ) Τάξις.
- ζ) Ἰδιαιτέρας τυχόν κλίσεις.
- η) Ἀξίειπαινοι πράξεις.
- θ) Ὑγιεινὴ κατάστασις.
- ι) Ποιναί.
- ια) Ἀπουσαί.
- ιβ) Ἰκανότης πρὸς παρακολούθησιν.
- ιγ) Συμπεριφορὰ.
- ιδ) Καλαί καὶ κακαί συνήθειαι.
- ιε) Προπαρασκευὴ εἰς τὰ μαθήματά του.
- ιστ) Σχολικά του εἶδη.

4. Διὰ νὰ βοηθηθοῦν οἱ γονεῖς εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς οἰκείας στήλης, θὰ δοθοῦν ἐγκαίρως σύντομοι καὶ πρὸς αὐτοὺς ὀδηγίαι.

Πάτραι, 21 Δεκεμβρίου 1968

Ὁ Διευθυντὴς

Ε. Κ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γ'

7ον ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Σχολ. Έτος 1968 - 69

**ΟΔΗΓΙΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΡΟΟΔΟΥ & ΔΙΑΓΩΓΗΣ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ**

Πληροφοριαί τῆς Οἰκογενείας πρὸς τὸ σχολεῖον

1. Ἐκαστος γονεὺς ἢ κηδεμὼν θὰ ἀναγράψῃ εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων τῆς οἰκογενείας - τοῦ Σχολικοῦ Ἐλέγχου - πληροφορίας διὰ τὸν μαθητὴν, προσριζομένας διὰ τὴν καλυτέραν καὶ ψυχολογικωτέραν μεταχειρίσιν τούτου, συμφώνως πρὸς τὴν ἀτομικὴν του ψυχολογίαν, ὑπὸ τοῦ Σχολείου.

2. Σημειοῦμεν κατωτέρω ἓνα περιληπτικὸν διάγραμμα πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀναγράψῃ ὁ γονεὺς εἰς τὴν στήλην τῆς οἰκογενείας, δι' ἕκαστον δίμηνον, μὲ ὀλίγας συντόμους λέξεις, χαρακτηριστικὰς διὰ τὴν πρόοδον καὶ διαγωγὴν τοῦ μαθητοῦ, κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραμονῆς, εἰς τὸ περιβάλλον τῆς οἰκογενείας του.

3. Αὗται δύνανται νὰ εἶναι αἱ ἑξῆς :

α) Ἡ κατ' οἶκον προπαρασκευὴ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὰς σχολικὰς του ἐργασίας καὶ τὰ μαθήματα τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

(Προπαρασκευάζεται κατ' οἶκον ἢ ὄχι ;)

β) Ἐχει τὰ ἀπαραίτητα μέσα ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας διὰ τὴν προπαρασκευὴν καὶ τὴν μελέτην του ἥτοι φῶς, τραπέζι, κάθισμα, ἡσυχία, βοήθεια, βιβλία, γραφικὰ, ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικά κ. ο. κ. ;

γ) Ἡ οἰκογένεια τοῦ παρέχει τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ἢ τὸν ἀπασχολεῖ μὲ ἄλλας οἰκιακὰς ἢ ἐπαγγελματικὰς ἀπασχολήσεις;

δ) Συμπεριφορὰ πρὸς γονεῖς καὶ ἀδελφούς.

ε) Συμπεριφορὰ πρὸς ξένα πρόσωπα, ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας.

στ) Συμπεριφορὰ πρὸς τὰ ζῶα.

ζ) Τάξις εἰς τὰ πράγματά του: (ἔχει τάξιν;)

η) Καθαριότης. (Ἄγαπᾷ τὴν καθαριότητα;)

θ) Διαβάζει καὶ γράφει πρῶτα, ἢ παίζει ἢ ἀπασχολεῖται μὲ ἄλλα πράγματα καὶ κατόπιν καταπιάνεται μὲ τὰ μαθήματά του.

ι) Πρὸς ποῖον ἔργον ἔχει κλίσιν καὶ προτίμησιν;

ια) Τί ἰδιορρυθμίας ἔχει; (Φαγητόν, ἐνδυμασίαν, ἐκνευρισμὸς κ.λ.π.).

4. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν, θὰ ἀναγραφοῦν ὀπωσδήποτε ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι θὰ βοηθήσουν τὸν διδάσκοντα εἰς τὸ ἔργον του, δηλαδὴ εἰς τὸ ἔργον τῆς καλύτερας καὶ ψυχολογικωτέρας διαπαιδαγωγήσεως τῶν μαθητῶν του.

Πάτρι, 23 Δεκεμβρίου 1968

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου

Ε. Κ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

